

Vår värld är just ett krigiskt fält,
Så långt som solen sprids.
Man här och der slår upp sitt tält
Och rustar sig till strids.
För hvad egentligt slåss vår ätt?
För magen kanske? Mycket rätt:
För den vi uti härnad dra,
Ty magen vill så ha.

För den vi gå i djupa led,
För den är menskan träl.
Och hur man pratar mot och med,
I värden om vårt väl
Står magens framför hufvudets:
Potatis mer än böcker sätts.
Det är, gudnäs! visst ej så bra,
Men magen vill så ha.

Och kan man icke hemma ha
Allt möjligt godt till hands,
Så skriker han: »gå ut och ta,
Det finns nog utomlands!»
Och furan fällt bland snö och is,
Och skeppen rustas dussinvis
Till Rio, Cap och Panama,
Ty magen vill så ha.

För hans skull skall man liflös stå
För struts och elefant;
För apor oftast stå på tå
Uppå Gibraltars brant.
Hos ryssen man för väl ej far
För några skålpund kaviar.
Men man får tåla och fördra',
Ty magen vill så ha.